

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 26/2017
23.01.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Слободана Кнежића, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Слободана Кнежића, адвоката Немање Јоловића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 бр.56/11-Куо По1 бр.110/17 од 27.10.2017. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Уо 56/17 од 13.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Слободана Кнежића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 бр.56/11-Куо По1 бр.110/17 од 27.10.2017. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Уо 56/17 од 13.11.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 бр.56/11-Куо По1 бр.110/17 од 27.10.2017. године, одбијена је као неоснована молба браниоца осуђеног Слободана Кнежића за пуштање осуђеног на условни отпуст која је у суд примљена дана 27.09.2017. године.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1-Уо 56/17 од 13.11.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Слободана Кнежића изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 бр.56/11-Куо По1 бр.110/17 од 27.10.2017. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Слободана Кнежића адвокат Немања Јоловић због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и члана 576. став 1. ЗКП и члана 46. КЗ са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепено решење и усвоји жалбу браниоца окривљеног Слободана Кнежића тако што ће преиначити првостепено решење и усвојити молбу браниоца овог окривљеног за

пуштање овог окривљеног на условни отпуст са издржавања казне затвора у трајању од 5 година на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 бр.56/11 од 15.04.2015. године а која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж-По1 5/16 од 22.04.2016. године и пусти на условни отпуст за преостали део неиздржане казне као и да окривљеном досуди трошкове за састав жалбе у износу од 22.500,00 динара и трошкове за састав захтева за заштиту законитости у износу од 45.000,00 динара или да другостепено решење укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да првостепено и другостепено решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Слободана Кнежића нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног и његовог браниоца за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и члана 576. ЗКП као и повреда члана 46. КЗ у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Слободана Кнежића.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић